

svibanj, 2005.

broj 3

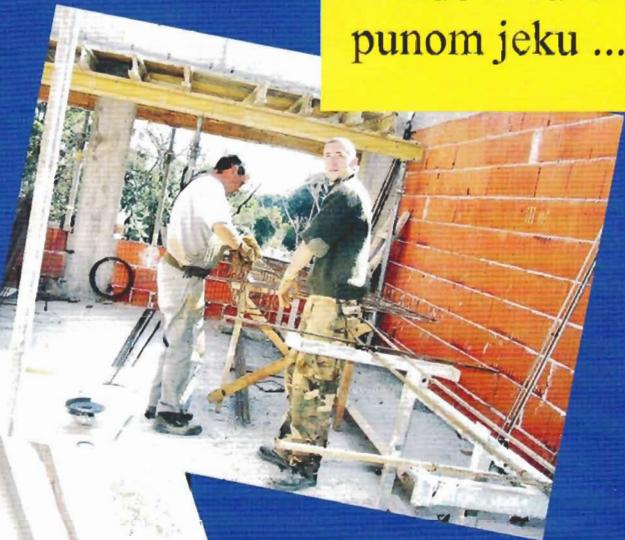
cijena 7 kn

Kairos

Nadamo se da dogodine neće biti
više ovako ...

Radovi su u
punom jeku ...

Čak i neke naše učenice
izostaju s nastave ne bi li
škola bila što prije
dovršena...

KAIROS
SSŠ "Blaž Jurjev Trogiranin"
Put Demunta I
TROGIR
tel. 021/882 511

Glavni urednik: Sanja Bašić, prof.
Tehnički urednik: Mario Svilan, dipl.inž.
Uredništvo: Sanja Lovrić,
Suzana Grdan
Lektor: Dragica Žižić, prof.
Fotografije: Suzana Grdan

Izдавач:
SSŠ "Blaž Jurjev Trogiranin"
Put Demunta I
TROGIR
Ravnatelj: Ivan Grga, prof.

Naklada: 500 primjeraka

Tisak: Obrt za grafičku pripremu i tisak TECHNO, Seget Donji,
Hrvatskih žrtava 45, tel. 021/ 880 678

Sponzor: **ALPRO-ATT d.o.o.**

21220 TROGIR
tel. 021/ 896 242
tel/fax. 021/ 896 243, 896 244
e-mail: alpro-att@st.htnet.hr

KAZALO:

Riječ urednika	3
Pisma čitatelja	4
Pogled u budućnost: Vremenska prognoza	5
Razgovor: Vedrana Marić, prof.	6
Paparazzo: Tko to tamo slika ???	8
Kroz grad: Rukometašice	10
Vicevi & aforizmi	11
Šale -male: Veseli epitafi	12
Test inteligencije	13
Automobili, ah, automobili	14
Mladi literati	16
San naš svagdašnji: STOP nesanici	19
Glazba: ABBA - Mamma mia!	21
Odjeća: Što ste danas odjenuli	22
Sport	24
Gastro	25
Bilješke: Dojmovi, utisci, šalabahteri	26
Lokalni izbori 2005.	27
3D	28

Naslovna strana: Zidam(o) školu trokatnicu
Zadnja strana: **3D** ('ko vidi vidi, a ko ne vidi mi mu tu ne možemo pomoći', "Blaženi koji ne vide, a vjeruju")

Budite mi pozdravljeni, lipi moji!

Eto nam je s prosjećem i njegovim lastama došao i naš Kairos. Pogledajte malo bolje, prema gore, desno... ali, prekasno! Okrenuo je leđa i svoj čuperak na čelu u nekom drugome smjeru. Ali ne brinite, sreća je u malim stvarima, naš momak s vagom je uvijek tu negdje oko nas...

Kao što ćete vidjeti na sljedećim stranicama, naša fotografkinja je bila vrlo vrijedna. Ako smo neke uhvatili u WC-u sa cigaretom u ruci, mogu mirno objasniti roditeljima da je naš paparazzo upravo savladao osnove Photoshop-a i da se to radi o fotomontaži.

Naše savjete o odjeći ne smijete propustiti pročitati, jer ih morate kombinirati u skladu s vremenskom prognozom na sljedećoj stranici. Kako odjeća ne čini čovjeku, ali govorи dosta o njemu, poslušajte Suzanine savjete te čuvajte bubrege i pupak!

I za one koji su se probudili iz zimskog sna pa sada ne mogu nikako spavati, imamo savjete kako prebroditi taj problem. Naslove koji su tamo na papiru protiv nesanice nemojte shvatiti sasvim ozbiljno, jer lektira je ipak nešto obvezatno. Tek kad ne budete više u školskim klapama vidjet ćete da "sloboda" ne podrazumijeva samo pravo izbora nego je i velika odgovornost, ponajprije prema samome sebi, pa onda i prema drugome.

A s tim osjećajem probudit će vam se i nostalgija za školskim klapama te s njom i uspomene, a "Kairos" će vam biti jedna od tih perlica koje sve zajedno čine ogrlicu sjećanja na dane u kojima sada uživate.

Na zadnjoj stranici, pozor! U tom moru boje krije se slika (3D) koju će vidjeti samo oni spretni (možda i sretni): gledajte "kroz sliku" i umjesto mnoštva šara odjednom ćete vidjeti... e nećemo reći što! To je nagradno pitanje za vas, a odgovor pošaljite na adresu redakcije! Najsretniji među vama bit će izvučen kao dobitnik fantastične kemijske olovke koja piše tako da na 1 cm šalabahtera može stati tri puta tečsta nego s običnom kemijskom.

*"Neka je Kairos s vama!"**

*za više informacija pogledati bilo koju epizodu "Zvjezdanih ratova" ili "Ratova zvijezda"

Vaša Urednica

PITAJTE MALOG GRAŠU I MALU FILKU..

Dobar dan!

Kad sam od poznanika čuo za vašu rubriku (još dolje u Šri Lanci), odmah sam odlučio potražiti pomoć. Znate, cijelog života sam sa svojim ocem putovao po svijetu (on navigaje), a domovina mi je u srcu – Hrvatska. Sa svojih 17 godina vidio sam svijeta i svijeta, sve njegove dobre i loše strane. Jednom me čak nabio bik na rog pa sam proveo u privatnoj bolnici 2 tjedna. To je bilo točno prije 2 mjeseca... I dok sam tako ležao u bolnici (negdje u Guadalahari) dođe mi da volim domovinu još i više. I što će? Vratiti se? Ne vratiti se? Vi ste mi jedini izvor informacija i moj životni kompas. Inače sam iz Zenice, ali mi je Hrvatska domovina jer je moja majka dok sam još bio mali klinac (5 godina) emigrirala ovdje i skrasila se. Zvala se Divna De.

Merhabin Musalinović

Dragi Merhy, vidimo da ti i nije baš lako. Majka mora da ti je bila lijepa i draga. Mi, Hrvati, volimo svoju domovinu. I naše su majke lijepе, prave Hrvatice. Ali, Merhy, Bog ti sreće dao: "Ne vraćaj se odan!". Mada se ljudi prave da je dobro, nije. Posao propada, ljudi stare, malo ih se rađa.. Poludjeli za Europom, a nikako da postanu "europskim narodom", zbog nekog Antiše. Ali ne leži samo u tom grmu zec! Ona Karla nas neće. I gotovo! Zato, Merhy, bježi dok je vrijeme, dok te Balkan ne ščepa! Živio!

Bok!

Kad sam imala 6 godina pala sam s klackalice i povrijedila rame. Otad mi svaki put kad pričam s dečkima glava počne raditi nagle trzaje od jednog do drugog ramena. Stvarno više ne znam što će. Izgledam kao lutka na koncu, iako mi je majka uvijek govorila da sam ja zlatna ptica u kavezu... Zašto baš meni? Nekada dok spavam imam osjećaj da gubim glavu, sanjam noćne more, pomišljala sam čak i na samoubojstvo, ali ja nisam samoubojica. Bojim se ići na rendese, bojim se svega... Što će ako mi glava jednom otpadne ili ako negdje zapne? Hoću li je pokupiti...? Stvarno sarkastično... ali eto, pozdrav!

Divlja Glavina

Hej, haj, ho, Divlja Glavino! Prva stvar, draga Divlja, nije još došlo do te krajnosti da nas pitaš hoćeš li skupljati glavu kad otpadne.. Raspitaj se sada dok nemaš dečka (to će vjerojatno i potrajati, ali nema veze, bolje spriječiti, nego lječiti). Nabavi knjige prve pomoći i ostale također i nađi sve informacije o slučajevima gdje je glava ispala. To nije teško, jedino je problem što bez glave nećeš moći funkcionirati... Hm, ali nema veze, uspijet ćeš ti valjda nekako (valjda?), mi vjerujemo u tebe! Girl power!!!

Haj!

Zovem se Dragana i imam akne. To me uistinu tišti. Veoma su mi crvene, a posebno se vide kada obučem svoju svjetlo plavu «lađa» majicu. Kupio mi je stric u Njemačkoj. Tada se vidi i nekakvo ulje koje izlazi iz njih, a ako obučem i đins jaknu onda je to, inače prozirno ulje, narančasto. Ne znam više što bih... Bila sam kod svih stručnjaka, kažu da se ne mogu spriječiti. Često ih gledam iz profila. Tada ugledam i nešto bijelo točno u sredini akne (kao središte kružnice, koja može biti i koncentrična). Često se pitam što je to. Nekada počne prskati (samo ako se ne povrijedim). Ne znam više. Pliz, pomozite mi naći izlaz (je li to rak?). Pliz!!!

Draga Dragana koja ima akne, to je uistinu sve normalno u tvojim godinama. Za početak nosi plavu odjeću, pokušaj kupovati stalno nešto šareno. To odvlači pozornost onima što te gledaju. Znam da te uvrijedi kada viču za tobom: "Pizza face" (a ako ne viču nema veze, sada će..), ti njima vikni: "Kikiriki men" ili možda "daska girl"... A to bijelo, draga Dragana koja ima akne, to ti je gnoj i to nije ništa opasno. Ne brini se, izdrži još malo. Za godinu, dvije ostat će ti samo rupe u licu, a onda ćeš se pitati: "Jao, zašto nisam bila zadovoljna prije...". I tada se samo vrtiš u krug. Za sada budи sretna s tim što imaš. A ako te to baš toliko tišti, skupi za operaciju. Ilegalne se kreću od 300 do 1000 ojera u inozemstvu, a od 400 do 5000 u Hrvatskoj. Ostale informacije o tome nemam. Budi lijepa, zdrava i pametna! Ups! Lijepa nisi! Ma nema veze, samo zdrava i pametna. Na koncu, uvijek ti ostaju računala. Ciao!

Vremenska kronika

Sljedeći podaci o vremenskim ugodama i nepogodama sms-om mi stižu izvorno iz našeg i vašeg državnog hidrometeorološkog zahoda u Sv. Petru u selu.

Vrijeme sljedećih par mjeseci će biti svakojako, relativno promjenjivo. Svakim mjestom će se povremeno mijenjati mjestimični pljuskovi, sunčat će nas sunčana razdoblja, zasjenjivat oblačne nakupine, a maglovito bit će samo u područjima magle. Snijeg će padati, u dijaspori. Nad glavama do 987 hektara u visinu će se vozati ciklone i anticiklone. O njima će ovisiti cijela situacija. Kažu oni iz zahoda da može doći do skoka temperature do 40 stupnjeva ovo ljeto na našem teritoriju, dok će za vrijeme kišnih razdoblja one/i što imaju čizme na visoke potpetice, živjeti na visokoj nozi. Biometeorološka slika za vas je abnormalno pozitivna, posljedice pokojeg dana lošeg vremena su mačji kašalj.

Mjesečeve mijene će se mijenjati s vremenom na vrijeme.

Evo jedna delikatesa, poslastica za vas u obliku slikovnog prikaza vremena u sljedećih nekoliko mjeseci:

Temperature najvećih središta našeg planeta
u prosjeku biti će ovolike:

Domovina:		Inozemstvo:	
Sv. Petar u šumi	31	London	10
Velika Buna	21	Tokyo	8
Mače	18	New York	12
Srb	23	Kazaginac	30
Nijemci	26	Rio de Janeiro	27
Mala Kosa	20	Varšava	-6
Donja Banda	35	Sydney	41
Tisno	32	Cairo	45
Kobilic	23	Stockholm	7
Batina	31	Bruxelles	11
Čelija	28	Sofija	5
Sratok	30	Ankara	3
Lokva	27	Čeljabinsk	-19
Žedno	33	Cracas	31
Ševalj	29	Adis Abeba	32
Skare	21	Singapur	25

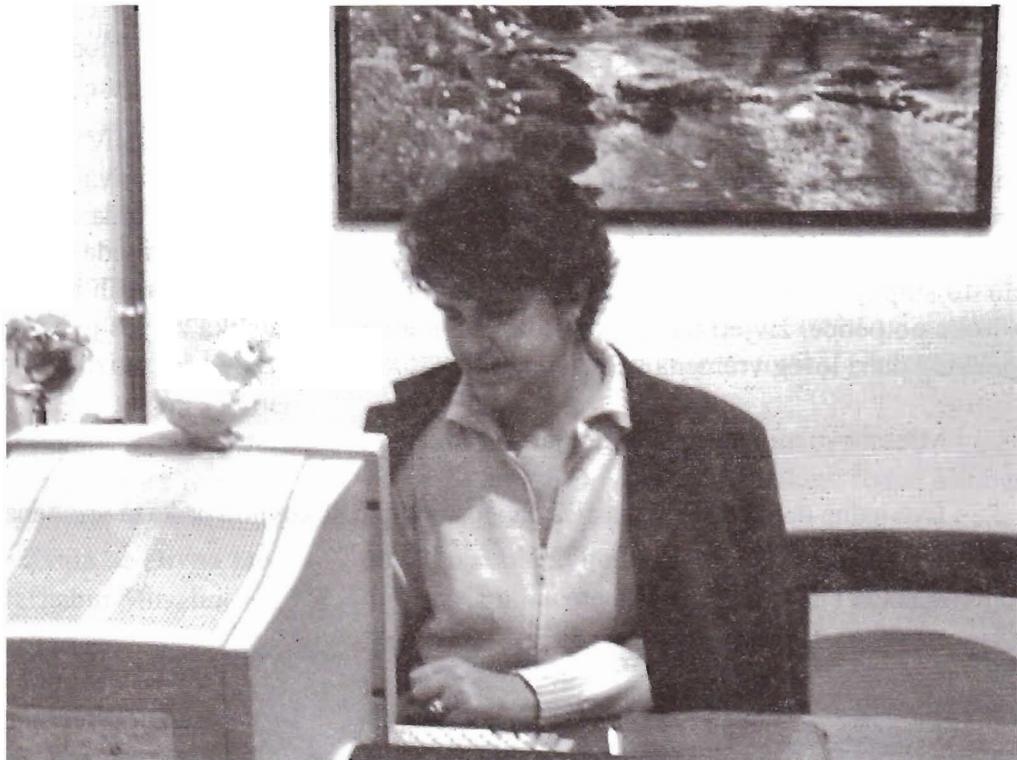
To bijaše sve od mene. Zavrnite rukave, poližite kažiprst i okrenite stranicu.

Izvješće donijela dežurna prognostičarka državnog hidrometeorološkog zahoda:

Suzana III. b

Uvijek na raspolaganju . . .

Pedagozi. Kod nas učenika uvijek su pobudivali određenu doza straha, a taj strah se sastoji od predsuda koje su utemeljene na pričama pretvodnih generacija.

Ali istina je nešto sasvim drugo. Naime, to su posebno educirane osobe čiji je cilj olakšati naš put kroz školovanje, a za to uistinu treba mnogo strpljenja i znanja. Kroz ovaj intervju pobliže ćemo vas upoznati s radom pedagoga i njihovom obveznom suradnjom s učenicima, a sve to, naravno, kroz razgovor s pedagogijom naše škole ...

Dobar dan. znamo da vam je kraj radnog dana, pa ćemo za promjenu mi upitati vas kako se osjećate?

I vama dobar dan. Pa mogu reći da se

osjećam dosta umorno i iscrpljeno, ali uvijek sam spremna za razgovor, pogotovo u ovim rijetkim situacijama kada sam ja predmet ispitivanja. Drago nam je to čuti. A sada, da odmah priđemo na stvar, možete li nas pobliže upoznati sa svojim radom, zanimanjem pedagoga?

Pa, kao prvo, uvijek kažem da su stručni suradnici specifična "čeljad" u školama. Pritom mislim i na psihologe, defektologe, voditelje, knjižničare, tako da su pedagozi samo dio slagalice u djelovanju za dobrobit društva, iako oni uskaču na sva

područja rada. Ja sam osobno diplomirani pedagog i sociolog i u ovom sam poslu dugi niz godina. Radeći u osnovnim i srednjim školama bila sam u mogućnosti promatrati prijelaz djece iz sredine u sredinu. Ono s čim sam upoznata teoretski nema puno dodirnih točaka sa praksom, u mom slučaju s radom u školi. Iskustvo nas čini kvalitetnim i učinkovitim. Pedagog tako obuhvaća sve faze odgojno obrazovnog programa. Ima program rada, u kontaktu je s policijom, zdravstvom, socijalnom službom, različitim udružugama, klubovima, svim što je

na direktni ili indirektni način povezano s ljudima. Naravno, tu smo i kada treba uskočiti kao zamjena na nastavi. Dakle, pedagog je uvijek tu.

Izgleda da je onda naš strah od pedagoga neopravдан?

Naš najveći problem je što učenici zapravo i nisu u potpunosti upoznati s našim radom, te frazom: "Ići ćeš kod pedagoga!!", koja je upućena od strane profesora, stvaraju krivi dojam o pedagozima. Osim toga, kriva je i sredina jer se često rad pedagoga poistovjećuje s radom psihijatra i ostalih zdravstvenih radnika.. Jednom sam

čak radila i anketu u svrhu saznanja kome bi se učenici prvom obratili u slučaju nekakvog problema. Pedagog je bio na pretposljednjem mjestu. Razlog je zasigurno neispravna informiranost. Stoga, vjerujte, vaš strah je zasnovan na neutemeljenim činjenicama. Mislimo da nam je sada svima sve mnogo jasnije. možete li nam sad reći koji su najčešći problemi učenika s kojima se susrećete?

Kao što sam već i spomenula, način na koji se prezentira pedagog je kriv jer se prvenstveno upućuje na kaznu. To stvara problem u radu. Najčešće se na prvom susretu s učenikom moram predstaviti i upoznati ga sa svojom funkcijom. Što se tiče problema, to su uglavnom tipični problemi adolescenata povezani sa izostancima, ocjenama, ponašanjem na nastavi i sl. Prvo stvaram suradnički odnos s učenicima. Često je učenik za sve "kriv", no treba uzeti u obzir sve segmente u njegovom razvoju- obitelj, posao roditelja, prijatelji, profesori... Ako je nužno, vježbam uloge s učenicama u slučaju potrebe ispričavanja u odnosu profesor – učenik. Razgovaram s

njima, pokušavam im otvoriti oči da uvide svoju vlastitu pogrešku i da je pokušaju ispraviti ili, u krajnjem slučaju, ispričati se, čak i onda kada misle da su u pravu.

Dakle, što biste poručili nama učenicima?

U svako doba, za sve što vam treba, uvijek sam tu. Nije nužno da to bude neki problem, tu sam da vam objasnim sve što vas zanima, za sugestije, primjedbe, neko pozitivno mišljenje. Htjela bih da znate da sve ostaje između nas. Svako saznanje će iskoristiti samo u korist učenika, i to bez povrede njegove osobnosti. Željela bih razjasniti da nema loše i nepopravljive djece, nitko se nije kao takav rodio. Tu su uvijek neki drugi razlozi. Za mene su djeca divna

i krasna, iskrenija i od profesora i od roditelja. Kad dođete kući nakon radnog dana, ostavljate li školu iza sebe?

Pa ne mogu reći da je to baš tako. Često me neki problemi i dodatno optereću. No drago mi je što posjedujem vrlinu sagledavanja problema iz svih kutova, kako tuđih tako i svojih. Na taj način zaključim da sam napravila sve što je bilo u mojim mogućnostima i tada, čiste savjeti, mogu mirno zaspasti. A kada ste samo majka i supruga?

Tada se kao i svi ostali ljudi opuštам uz čitanje, brinem o uređivanju vrta, ponekad vikendom odem s obitelji do naših vinograda u Primoštenu. Tamo sam najopuštenija i često znam reći da je to umor

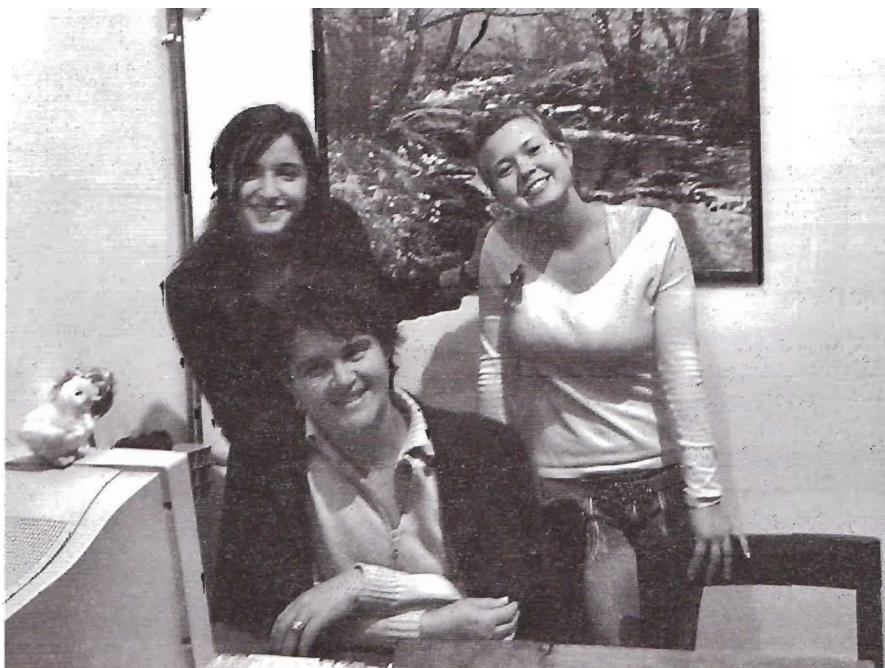
za tijelo, a odmor za glavu.

Drago nam je što smo bili u mogućnosti predstaviti vas učenicima u pravom svjetlu, i upoznat vas kao takvu. A sada znate što slijedi, vic!!!

Nisam baš za vićeve, ali eto, za vas. O malom Mati je. Šeću jedan dan mali Mate i brat mu Etam i vide veliki mravinjak. Kaže Etam: "Vidi koliki je mravinjak, sigurno ima milijun mravi!", a kaže mali Mate: "Ma što ti je?" Ima ih stotine tisuća!" Super je! Još jednom hvala na ugodnom razgovoru.

Nema na čemu, i drugi put!

Andela & Stella III. b

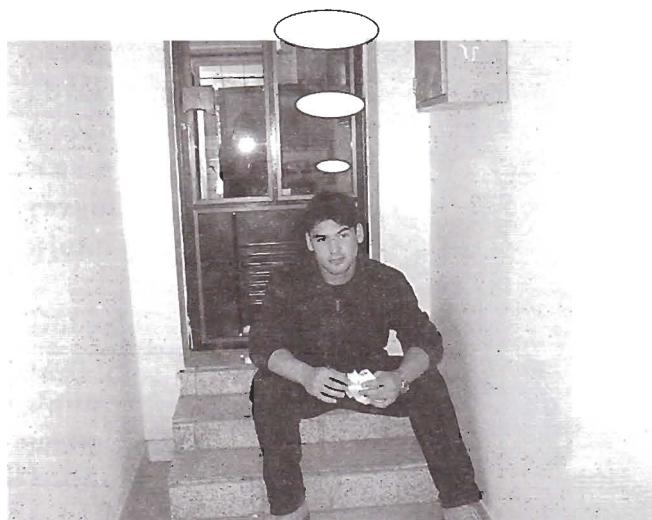
paparazzo u našoj školi !!!!

Dolje na koljena,
reci mi:
Moja voljena ...

Transparentan sam k'o
vladini prvaci,
suvereno vladam
teritorijem...

Vukovi umiru
sami ...

Tko to tamo slika ????

paparazzo u našoj školi !!!!

Dal' da udrem šakom o stol ja,
il' to jednoj ženi ne treba ...?

Odlazim kroz šume
sjevera, jer tu duša mi
ne pripada....

Među jude, zviri i
beštije me stavi leć,
leć me stavi...

Umoran san prijatelji,
umoran - ka' pas,
i od žena i od pića
umoran ...

TROGIRSKE RUKOMETASICE PUNOM PAROM NAPRIJED

01.kolovoza 2004. godine trogirske rukometasice se okupljaju na razgovor o predstojećoj sezoni. Trener Branko Matas izlaže svoje stavove, a jedan od njih je i ulazak u prvu ligu. Igračice su odlučno stale uz trenera i uhvatile se posla!

Pripreme za prvenstvo su započele na ternenima hotela Medena. Prvi dio priprema se odnosio na kondiciju. Cure su dnevno istrčavale i do 6 km. Svakim danom se istrčavala veća metraža. Bilo je dosta naporno, ali cure su se međusobno podrile i pomagale.

Nakon tri naporna tjedna provodena na terenima hotela Medena počinje period kada su cure više okrenute taktici. Treninzi su prebačeni u trogirsku dvoranu. Nakon tjedna provedenog u dvorani i uhodavanja ekipe, cure odlaze na Hvar u Jelsu.

Osim trenera Branka Matasa, sa curama odlaze i trener Bralić te fizioterapeutkinja Vesna Hodić koja je ujedno i fizioterapeutkinja u hrvatskoj ženskoj rukometnoj reprezentaciji. Tamo cure očekuje završni dio priprema. Cure imaju treninge dva puta dnevno, a svo ostalo vrijeme provode odmarajući se. Pripreme su tekle dosta veselo. Iako je sve skupa bilo veoma naporno, cure su se sa svakog treninga vraćale sa smiješkom.

Nakon taktičkih izmjena i dobro pripremljene kondicije cure su odigrale svoj prve prijateljske utakmice i bez nekih većih problema. Iako je bilo ozlijedenih igračica, ekipa se dosta dobro snašla i zasluzeno pobijedila u prijateljskim utakmicama.

25.rujna 2004. odigrana je i prva prvenstvena utakmica i to između Trogira i Ploča. Pobjedu su odnijele cure iz Trogira. Poslije je odigrano još nekoliko utakmica; protiv Zadra, Šibenika i Sinja i naravno da su pobjedu u svim utakmicama odnijele Trogiranke! Prvi dio prvenstva prošao je izvrsno. Cure su zabilježile osam pobjeda i jedan poraz te

čvrsto čuvaju prvo mjesto na tablici.

Na pripremama za drugi dio sezone curama se pridružuju dvije nove rukometasice; Davorka Bračko i Melita Košćak. Davorka i Melita su igrale za rukometni klub "Podravka", no u ovoj sezoni su odlučile zaigrati za ŽRK "Trogir". Cure su izvrsno dočekane, a ekipa ih je izvanredno prihvatile!

Drugi dio sezone je za Trogiranke još bolji. Pobjede se redaju i nakon pet uzastopnih pobjeda Trogiranke postaju nedostižne. Do kraja ih čekaju još samo tri utakmice za koje smo uvjereni da će pobijediti! Nakon te tri utakmice cure očekuje najteži posao: kvalifikacije za prvu ligu! Cure će trebati upregnuti sve svoje snage i odlučno krenuti u kvalifikacije, a mi im želimo mnogo sreće!

Na slici su:

Gore: Žižak, Tramontana, Laura, Emer, predsjednik

Mesić, trener Matas, Grgić, Guina, fizioterapeutkinja Hodić, trener Bralić

Dolje: Tadin, Pavković, Andrić, Kakić, Perković, Brkan

Maja Kakić II. b

Zaljubljeni Mujo

Mujo: - Doktore, pomozite!
Zaljubio sam se.... U konja....
Doktor: - U konja ili u kobilu?
Mujo: - Pa u kobilu, naravno! Zar
mislite da sam nastran?!!?

Policjski

Policajci u stanici dobili novu opremu. Između ostalog dobili su i nove, specijalne satove. Okupio zapovjednik sve policajce i počne im objašnjavati:
- Ovo su specijalni satovi, s njima se možete i kupati.
Na to će jedan policajac:
- A gdje se pušta topla voda?

Logika

Sjedi Mujo pored rijeke i viče:
-Nema logike!! Nema logike!!
Prolazio Haso, pa ga pita:
-Šta nema logike?
-Nema logike! Cigla četvrtasta, a
kad je bacim u vodu, idu krugovi!

Minsko polje

Ide Fata ispred Hase i naiđu oni na Muju.
Mujo: -Nije Haso po Kurantu da žena ide ispred muža.
Haso: -Nije po Kurantu, ali je po minskom polju.

Trica

Trči Michael Jordan za autobusom. Kad je stigao upita jednu babu:
-Je li baba, jes' ovo trica?
-Nije, sinko, nagazio si na liniju!

U školi bila pokrenuta akcija sakupljanja predmeta koji njihovim ukućanima više ne trebaju.

Učiteljica: "Što si nam to donijela, Marice?"

Marica: "Stare bakine naočale."

Učiteljica: "I što je baka rekla?"

Marica: "Da joj više ne trebaju."

Učiteljica: "Što si nam ti donio Ivice?"

Ivica: "Djedov dišni aparat."

Učiteljica: "I što je djed rekao?"

Ivica: "Hraagghuhhh, hraagghuhhh,
hraaghuhhh"

Razgovaraju dvije svinje: Što misliš ima li života poslije Božića?

Tri nepisana pravila:

- 1)
- 2)
- 3)

A evo i malo aforizama:

(Aforizmi preuzeti iz knjige gosp. Roberta Marića: **ATEIST SAM, BOG MI JE SVJEDOK** /Zahvaljujemo se autoru na razumijevanju/)

- ☺ **Jedino u školi ne postoje elitne jedinice.**
- ☺ Ako volim životinje, to ne vrijedi i za beštije.
- ☺ Ugledao sam mu pravo lice tek kad mi je okrenuo leđa.
- ☺ Živimo u duhu vremena - tijela su nam malo oslabila.
- ☺ **Normalno je ono što većina radi, pa bilo to i nenormalno.**
- ☺ Ateist sam. Oprosti mi Bože!
- ☺ Društvo za zaštitu životinja jedino svoju vrstu ne čuva od izumiranja.
- ☺ Niski udarci pogađaju najvisočije.
- ☺ **Dva na drugu daje rezultat da je ona prva ostala bez ijednoga.**
- ☺ Koliko doktora, a tako bolesno društvo.
- ☺ Kultura bi imala novaca, kad bi vlasnici novaca imali kulturu.
- ☺ Često me svlada san dok šetam gradom - brojim ovce.
- ☺ **Kuće se dijele na privatne i javne.**
- ☺ Ljudska prava?! Je li to kad ti kažu da si u pravu, ali ti oni tu ne mogu pomoći?
- ☺ Sve je gore - dolje se nema što tražiti.
- ☺ **Pucati u zrak može se i vodoravno.**
- ☺ Sve je više mladih ovisnika o Caritasu:
- ☺ **BIT ĆU DIJETE KAD ODRASTEM.**

PREKO SMRTI DO ŽIVOTA – VESELI EPITAFI

"Bio je lažac, ali je stvarno umro."
piše na dvama grobovima u SAD-u.

Evo nekoliko epitafa iz različitih zemalja svijeta, prikupljenih po grobljima i zapisanih u knjigama i časopisima.

Na grobu pokojnog supruga stoji:

"Da je jezik moje žene bio kraći, moj život bi bio dulji."

Australija

Na grobu u Memphisu piše:

"Bio je tri puta oženjen, osim toga, preturio je preko glave i tri svjetska rata"

Na groblju u Austriji pronašla sam sljedeći epitaf:

"Ovdje leži Adam Luesc, 26 godina je živio kao čovjek, a 37 kao suprug."

Nepoznat šaljivac napisao je:

"Ovdje leži moja žena, a ja kod kuće počivam u miru."

Na jednom grobu u Petrogradu piše:

"Davao je ženi svaku kopjejku, a što je radio s krupnim novčanicama, zna samo Bog."

Na grobu brbljave žene piše:

"Ona Svetom Petru, vjerojatno, još priča novosti o svojim susjedima."

"Ovdje leži Robert G. Koji je 2. studenog 1982. upalio šibicu da vidi ima li benzina u rezervoaru.

Bilo ga je."

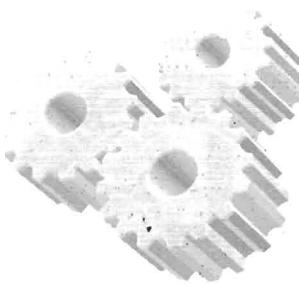
"Ovdje ležim ja između dvije najbolje žene na svijetu: prvom i drugom suprugom. Molim rodbinu da me više primakne drugoj." piše na groblju u Kanadi.

"Živjeli su sretno." epitaf je na grobnici u kojoj leže muž i ljubavnik još živuće žene u Milanu

Epitafi, iako napisani na grobovima umrlih, namijenjeni su živima, kako bi shvatili da je život, premda prolazan, naše najveće bogatstvo i najbolja stvar na svijetu.

Ana Božić-Rošić III. i

Test inteligencije (treći put)

(za sve one koji na prva dva nisu prošli - imena poznata redakciji)

1. Ako legneš u 8h i probudiš se u 9h, koliko si sati zapravo spavao?
2. Ako u kutiji imaš jednu šibicu i ulaziš u mračnu prostoriju u kojoj se nalazi plinska peć i peć na drva, što ćeš prvo upaliti?
3. Postoji li u Americi postoji 29.veljače?
4. Neki mjeseci imaju 30 dana, a neki 31 dan. A koliko ih ima 28 dana?
5. Što piše na kovanici od 10 kn?
6. Ako pijetao snese jaje na hrvatsko-slovenskoj granici, čije je to jaje?
7. Dobiješ tri tablete, svakih pola sata piješ po jednu. Koliko ti vremena treba da popiješ sve tri?
8. Što je bilo u Kini nakon 1956.g.?
9. Sanjaš da si u tunelu. S jedne strane dolazi vlak, a sa druge zmaj. Što ćeš učiniti?
10. Avion se srušio na hrvatsko-madarskoj granici. Gdje će pokopati ranjenike?
11. Je li moguće u Americi oženiti sestru svoje udovice?
12. Koliko je 10 i 30?
13. Što će se dogoditi ako crveni kamen padne **u Crveno more**?
14. Ja sam ti sin, a ti mi nisi otac. **Što** si mi ti?
15. Ako čovjeku odsječeš jednu **ruk**u, koliko mu prstiju ostaje?
16. Koliko rodendana u godini ima majka troje **djece**?
17. Imamo tri jabuke, a na svakoj je jedan plod. **Koliko** krušaka imaju ta stabla?
18. Šest automobila je **zaustavljen**o na hrvatsko-turskoj granici. Carinik svako auto pregledava deset minuta. **Koliko** mu treba da pregleda **sve** aute?
19. Ako danas u podne pada kiša, može li za 36 sati biti sunčano?
20. Sin ubije oca i dode **na sud**. Sudac mu kaže da svog sina ne može osuditi. Tko je sudac?
21. Letiš u avionu i gledaš dolje. Vidiš **žutog** i zelenog slona. Kojeg bolje vidiš?
22. Što je bilo u Hrvatskoj prije **300000000** godina?
23. Čovjek počini samoubojstvo. Dodu dvije žene na **sud**: **Jedna** ima potpuno bijelu haljinu, a druga ima krvavu **mrlju** na haljini. Koja ga je ubila?
24. Ne doručujem **jer** ga volim, ne ručam **jer** ga volim, ne večerajem **jer** ga volim. A zašto onda ne spavam?
25. Zgrada ima 12 katova i svaki se zove po jednom mjesecu u godini. Kako stanari te zgrade zovu lift?

Redakcija svima želi puno uspjeha u rješavanju testa (anonimnost zagarantirana)

Moj izbor automobila

Za ovo vrijedi štedjeti !!!

Čak i bez slavnog Waltera de Silve, Alfini dizajneri u stanju su napraviti remek-djelo s kojeg je teško skrenuti pogled. Promjene koje donosi nova Alfa 147 nisu radikalne, ali su značajne jer slijede trend. Možda bi bilo bolje reći kako Alfe, za pravo diktiraju trend. U četiri godine međunarodnog uspjeha stara 147-ica, lijepa, brza i luksuzna, ponijela je vrijedne nagrade (npr. Europski "automobil godine 2001.") i daleko prešla očekivanja. Tko je nije probao – želio bi, a tko je – reći će sve najbolje. Alfa 147 iz 2000. god. posljednje je

na čemu je poznati de Silva radio prije nego je otišao i počeo stvarati za Seat. Stručnjaci iz Alfa Romea imali su dobru intuiciju te su, zajedno s dizajnerskom kućom "Italdesign Giugiaro", ponovno stvorili automobil koji se uzdiže iznad svih. U verziji s troja i petora vrata predstavljanje Alfe 147 bilo je jedno od najupečatljivijih svjetskih premijera, održanoj ovog rujna u Gradu svjetlosti. Osnovni oblik 147-ice je zadržan i velikodušno pokriven novom sportskom elegancijom. Temelj svega su neusiljenc kose linije i

trouglasti oblici, tipični za Alfu. Profil i stražnji dio su gotovo isti, dok se najveća promjena ogleda sprijeda u agresivnijem "nosu". Ovaj oštri izraz postignut je povećanjem grilla, te dodatno inteziviran produženim i ukošenim oblikom svjetla. Sama svjetla su atraktivno načinjena od tri kromom uokvirena elementa koji se kao dragulji ističu na crnoj podlozi. Ovjes je duži, obojnici također nov, a usisnik zraka podijeljen trima elementima. Ukupan dojam je spušteni prednji kraj, s više asocijacije na sport. Straga su neupadljivo

redizajnirana vrata, a svjetla su dobila moderniji "look". U unutrašnjosti su novi: dvobojni cockpit, instrumenti, grafika, Cannellon tapecirung za sjedišta i obloge vrata te novi dizajn stražnjih naslona za glavu, koji se mogu spustiti radi preglednosti. Aktualna reklamna kampanja Alfa Romea ističe kako nije bitna samo forma već i sadržaj, a slogan je "Ljepota nije dovoljna". Da bi ovaj moto bio opravдан ispod zavodljivog tijela, s pravom očekujemo sportsko srce i istinski temperament. Vlasnik nove 147-ice, odnosno njene najskuplje verzije, osjetit će ugodaj vožnje na Comfort suspenziji, zatim intuitivnu izmjenu brzina preko "Easy Speed" semi-automatika, "živu mašinu", 1.9 JTD 16v M-Jet od 150 KS te najsavršenije elemente sigurnosti poput: VDC, ASR, ABS-a sa EBD-om i zračnih jastuka.

U k u p n u agregatsku ponudu čine tri benzinca i tri turbodizela. Benzinci su: dva **1.6 Twin Spark 16v**, maksimalne snage 105 KS i 120 KS, te **2.0 Twin Spark 16v** jedinica, koja razvija 150 KS i već je poznata i cijenjena kod Alfine klijentele. Talijanska kompanija je za najnoviji model rezervirala tri dizela: dva **1.9 JTD**, snage 100 KS i 115 KS, te sve moćniji **1.9 JTD 16v M-Jet**, snage 150 KS, pri 4000 obr./min. I maksimalnim obrtnim momentom 305 Nm, pri 2000 obr./min. Ovaj multijet je potekao od prvog u svijetu predstavnika druge generacije Common Rail tehnologije, koji je sa 140 KS integriran u staru 147-icu, 156-icu i Spotswagon, potom unaprijeđen za Alfu GT i od sada pa nadalje bit će ispod haube nove 147-ice, za koju je podvrgnut izvjesnim promjenama. Alfa opremljena ovim agregatom imat će maksimalnu brzinu od 208 km/h, a ubrzanje od 0 km/h do 100 km/h postizat će za 8.9 s. Promjene su poboljšale režim rada i obrtni moment, a buka i vibracije su smanjeni. Novi "Easy Speed" semi-automatik (razvijen od dokazane Selespeed jedinice), automatizira kontrolu kvačila i ručnog menjaca preko

hidrauličnog servopravljaka, pojednostavljuje izmjenu brzina, a pri tome ne lišava vozača ugođaja ručnog prebacivanja. Standard za 1.9 JTD 16v M-Jet (a opcija za sve ostale) je Comfort suspenzija koja kako samo ime kaže donosi viši nivo komfora u kombinaciji sa savršenom manipulacijom i stabilnošću. Sprijeda dvostruka ramena, a straga MacPharson ključni su elementi uspjeha Alfe 156 i stare 147-ice pa se ista konfiguracija našla i ovdje. Vožnja je mekša, kontrola velika. Što se i očekuje od prednje vuče, a odgovor precizan kao kod sportskog automobila. Ako ćemo o sigurnosti, tu je Alfa bez premca. Počnimo sa zapanjujućom torzionom čvrstoćom, a potom i odličnim kočnim sistemom sa ABS BOSCH 5.7 antilock sistemom kao standardom zajedno sa EBD-om. Apsolutna kontrola čak i u eksternim uvjetima zagarantirana je zahvaljujući VDC sistemu (Vehicle Dynamic Control) i sportskom dodatku – ASR sistemu (Anti Slip Regulation), koji je Alfa R verzija ESP-a.

Ako točkovi iznenada blokiraju, ulijeće MSR (Motor

Schleppmoment Regelung). M-Jet sa 150 konja u standardu je opremljen ASR sistemom. Veoma zna-

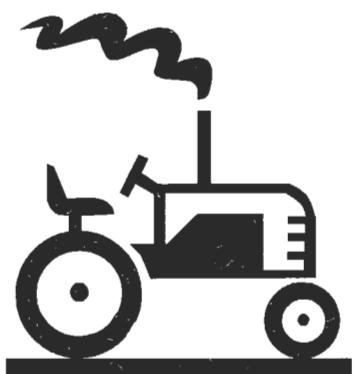
duktora, dva nivoa CONNECT Blue Tooth handsfree sistema i Xenon farova. Alfa 147 već je u prodaji. Što reći

čajna činjenica je da Alfa 147 nudi zračne zavjese (dvije smještene ispod krova) koje se protežu duž cijelog prozora i štite glave putnika kako na prednjem tako i stražnjim sjedištima, u slučaju bočnog udara. Korisne su i u slučaju prevrtanja. Za odlično ponašanje na cesti zaslužni su i izvrsni pneumatici: 185/65 R15, 205/55 R16 i 215/45 R17. Tri su nivoa opremljenosti za Alfu 147 nazvani Impression, Progression i Distinctive. U ponudi je 13 boja školjke i četiri varijante dvobojnog interijera, te mnoštvo dodatne opreme poput: ručne ili automatske dvozonske klime, parking i kiša senzora, radio-prijamnik sa CD i Mp3 reproduktorom, Bose Hi-Fi repro-

nego da je ovo gotovo školski primjer modernog kompakta...

A ako niste u mogućnosti kupiti ovaj predivan model, ostaje vam:

Znanje kao temelj ujedinjene Europe

Zovem se Patrik. Vrlo neobično ime za ovaj kraj. A što јe kad sam rođen 17. ožujka, na dan sv. Patrika, pa mi roditelji dadoše to ime! Ubrzo јe napuniti sedamnaest godina. Hvata me trema, možda strah? Ili pak samo nestrljivo iščekujem broj sedamnaest? Ne znam... nisam spreman odrasti. Dječak u meni još uvijek želi trčati zlatnim poljima, skakutati bos po vodi, gađati vrapce praćkom, pcvnjati po stablima. No, vrijeme prolazi i nosi određena pravila po kojima moramo živjeti. Djetinjstvo iščezava u nepovrat.

Vrlo dobro se sjećam mog prvoga dana u školi. Mama mi je odjenula nove hlače i košulju, počešljala me i otpatila do školskih vrata. Poljubila me i rekla: "Sine, nemoj se bojati. Upamti - u školu idu sva djeca i u njoj je zabavno." Zbunjeno sam ju gledao, a ona je kroz smiješak dodala: "Idi, vidjet ćeš!" Dani su prolazili, a moje ocjene bivahu sve lošije. Nisam se pokazao kao dobar učenik. Za mene je škola bila igra. Otkada znam za sebe mrzio sam riječ "moraš!". A majka mi je stalno ponavljala: "Moraš učiti!" Tek sada, nakon deset godina školovanja vidim koliko je važno znanje. Sada mi majčino: "Moraš učiti!" zvući nevjerojatno poticajno. Vidim da mi to govori iz ljubavi, a ne kao strogu zapovijed. Danas volim učiti. Zvuči čudno, gotovo nevjerojatno, ali istina je. Veliki sam ljubitelj društvenih znanosti, prvenstveno povijesti. To mi je ujedno i najdraži školski predmet. Najviše me impresionira Drugi svjetski rat. Proučavam ga već dvije godine. U osnovnoj školi pročitao sam "Mein Kampf". Dugo se nisam razdvajao od te knjige - obožavao sam je. Svidio mi se lik Adolfa Hitlera. U njegovim rečenicama pronalazio sam sebe. Na trenutke sam mu se divio, a onda sam ga se strahovito bojao. I stara Europa mu je desetak godina sve odobravala, divila mu se i u svemu popuštala. Onda rat o kojem ne mogu reći ništa novo. Strahote, užasi, a na kraju pobjeda antifašističke koalicije koja Hitlera smatra najvećim zločincem u povijest čovječanstva. U vrijeme druženja s tom knjigom, baš kao i on, bio sam uvijek najmanji, najsporiji. Kvario sam igru ostalim prijateljima. Zvali su me nespretnjaković. Ni nastavnicima nisam bio drag. Uvijek su govorili da od mene neće biti ništa. Govorili su da neću uspjeti u životu. To me strašno pogadalo. Htio sam svima pokazati da imam snove, da nisam zadnji otpad kakvim su me smatrali. Definirao sam vlastitu ličnost. Nažalost, živio sam u iluziji krivog uvjerenja. Čitajući rečenicu: "Najvažnije je naučiti biti strog prema sebi", gubio sam osjećaj i sve više se približavao svom beščutnom idolu, najvećem svjetskom zločincu. Profesori u srednjoj školi otvorili su mi oči. Pomogli su mi da shvatim koliko je Hitler bio zao. I ja sam bio zao jer sam ga smatrao svojim Fuhrerom. Učenjem sam otkrio pravu istinu o njemu. Mnogo toga krije se u knjigama. Zapravo, u knjigama je skriveno sve blago svijeta. Svaka pročitana knjiga širi moje vidike.

Mnogo čitam o Europskoj uniji. Isprva mi se ideja o ujedinjenju nije svidjela. Smatrao sam da je sve to podli plan utjecajnih naroda koji žele stvoriti najveći i najbogatiji svjetski imperij. Ali, kada sam gledao reportažu o zemljama Unije, počeo sam mijenjati mišljenje. Gledajući bezbrižno nasmijane mlade Britance, Francuze, Nijemce, Belgijance, pa i Slovence, osjetio sam ljubomoru. Ti mladi idu veseli u školu, imaju velike snove i nepokolebljive ambicije. Razvili su svijest o važnosti znanja. Ne moraju brinuti hoće li sutra imati posao, ako steknu znanje, niti razbijaju glavu time kako skupiti novac za vozački ispit. Znaju da će učenjem i radom dobiti ono o čemu sanjaju. A snovi mlađih ljudi su veliki.

U Hrvatskoj se, nažalost, kaže da mladi imaju nercalne snove. Kao mladi Hrvat, smatram da su jedino snovi mlađih ljudi realni i ostvarivi. Stariji nam kažu da moramo biti pošteni, da ne smijemo ljude dijeliti na klase, da smo svi isti bez obzira na vjeru, nacionalnu pripadnost, bez obzira jesmo li bogati ili siromašni. A opet, najviše predrasuda imaju upravo odrasli. Recimo, moji se roditelji ne bi složili s tim da se oženim crnkinjom ili muslimankom. Licemjerno, rekao bih. Nisu najsretniji kada se družim s darkerima jer smatraju da se oni drogiraju, da su zli... No, ti mladi su veoma inteligentni. Maštovitost i originalnost izdiže ih iznad drugih ljudi-automata. Iskreno govoreći Hrvati još moraju mnogo učiti, mijenjati se. Dok god u nas postoje predrasude, Europa nam neće otvoriti vrata. Dio Hrvata, čini mi se, ne prihvaja razlike. A razlike nas upravo sjedinjuju. Meni prijatelji zamjeraju nekadašnji zanos za Mein Kampf. Ja tvrdim da je to prošlost, mladalačka zabluda, da oni to preuveličavaju. A najviše mi zamjeraju znaci s kojima bih ja htio biti prijatelj. Imam dojam da su sumnjičavi i da me stalno ponovno provjeravaju. Postajem već nervozan. Pričaju o jednakosti, a ne prihvajaču me još kao jednakog, a ja učim, sve više i sve bolje.

Svi moramo shvatiti da su bratstvo, jednakost i sloboda temelji za život. U našoj Hrvatskoj su mlađi u drugom planu. Od dolaska ministra Primorca situacija se kreće na bolje. Netko je očito shvatio da se jedino kvalitetnim obrazovanjem može doći do europske obitelji. Visokoškolski programi bit će istovjetni s programima u Europskoj uniji pa ćemo moći studirati gdje želimo i diplome će svugdje vrijediti. Još sam daleko od studiranja, ali to mi se jako svida.

Zašto bi hrvatsku mladež drugi doživljavali kao konzervativne i neobrazovane Balkance? Mi imamo snove i želje, samo trebamo nekoga tko će nas prepoznati, tko će prihvatiti pruženu ruku.

Jelena Miljak II.. a

Lice i naličje jedne šminkerice

"Svijet kroz oči teenagera nije nimalo lagan..."

Uh, koliko sam puta čula tu rečenicu! Ali svijet kroz moje oči, oči jedne šesnaestogodišnjakinje nikada nije bio teži. Čak i u ovo blagdansko vrijeme crni oblak stoji čvrsto nad mojom glavom. Kao i ona jedinica iz matematike koju sam dobila posljednji dan prije praznika. Zašto sam baš morala vikend prije tog posljednjeg, ujedno i najvažnijeg, ispita tulumariti cijelu noć? A bilo je stvarno SAVRŠENO! "Perfekcija", kako bi rekla moja najbolja priateljica Jelena. Cijelu smo noć plesale na podiju uz vruće ritmove najnovijih hitova dok su nas gutali muški pogledi. Odlično smo izgledale i bile smo svjesne toga. Bile smo glavna meta ogovaranja ljubomornih cura, ali nas nije bilo briga. Nikada se nismo bolje zabavljale!

Sada se s tugom sjetim tog izlaska jer će mi zasigurno biti posljednji do kraja života.

Stari su mi zabranili izlaske ovih praznika SAMO zbog tri jedinice iz matiše, dvije iz hrvatskog i dvadeset neopravdanih sati koje sam uglavnom zaradila zbog kašnjenja ujutro. Kako nitko ne razumije da je stvarno nemoguće stići na prvi sat u ponедjeljak ujutro nakon tulumarenja cijeli vikend? Izbacivali su me zbog prepričavanja najnovijih tračeva priateljicama preko sata (pa najsočniji trač ne može čekati mali odmor!). A što će mi tek reći kada saznaju za novu jedinicu iz matematike? Ma, tješit će se time što su informacije tek tjedan nakon praznika! Nadam se da će je do tada ispraviti. Usput, već sam se pomirila s činjenicom da će NOVU dočekati u pidžami u društvu staraca, slušajući njihove priče iz mlađih dana, dok se moja ekipa iz razreda zabavlja na nekom ludom tulumu. Što bi mi tek rekle glavne školske šminkerice da me vide ovako "dotjeranu" - nenašminkanu, crvenih očiju od plača, u staroj maminoj pidžami i s огромnom hrpom upotrijebljenih maramica oko sebe. Mislim da bi mene, modno osvještenu i uvijek besprijeckorno dotjeranu trendsetericu, proglašile kraljicom neurednosti. Ne znam što bih učinila da se to dogodi...

Ipak, kad malo bolje razmislim, to je samo maska koju pokazujem u društvu. Žalosno, ali istinito. Sjedeći sama u sobi, sva jadna, žalosna i uplakana, shvatila sam da se trebam promijeniti. Odlučila sam reći svojim priateljima istinu, odlučila sam im priznati da volim životinje, da povremeno volontiram u domu za nezbrinutu djecu, da se brinem o okolišu i da sam zabrinuta za budućnost ljudi u ovom surovom svijetu. Odlučila sam im otvoriti svoje srece i pokazati im pravu sebe, osobu od krvi i mesa s mnoštvom osjećaja, a ne samo ispraznu lutku kojoj je najvažnija stvar u životu pratiti sva modna događanja i trendove. Odlučila sam se intenzivnije baviti dobrotvornim radom, donirati dio svog džeparca u dobrotvorne svrhe, odlučila sam...

Iz razmišljanja ma prenuo glas moje majke: "Tijana, dušo, stigao je jedan dečko. Da dođe k tebi? Spominja je nešto matematiku, pa ...".

"Ah, da, zaboravila sam da će on doći. Ma... moram mu nešto objasniti iz matematike", slagala sam majci. "Pozovi ga gore!"

Iako to gotovo nikada ne radim, morala sam joj lagati. To je bio jedini način da se izvučem iz škripca.

Tibor... Trnci me produ kada pomislim na njega. On je najljepši komad u školi i sve cure ostaju bez daha u njegovoj blizini. Uz sve to odlično mu ide matematika. Nije mi puno trebalo da mu priđem i zamolim ga za instrukcije tijekom ovih praznika. Pristao je bez problema. I sada je on tu. Najljepši i najpametniji komad konačno će biti u mojoj sobi! Kada sam čula kucanje na vratima, doživjela sam šok! Zaboravila sam da izgledam kao da je maloprije tornado prošao preko mene, a tako je izgledala i moja soba. Prije nego što sam uspjela nešto napraviti i reći mu da pričeka, Tibor je ušao. Pogledao me je sa začuđenim izrazom lica i rekao: "Javi mi se za instrukcije kada sebe i sobu dovedeš malo u red. Ne mogu raditi u ovakvim uvjetima".

Užasnuto je pogledao na hrpu omota od slatkiša i upotrijebljenih maramica i razbacanu odjeću na podu koju mi se jednostavno nije dalo odnijeti na pranje. Zatim je zatvorio vrata moje sobe i otišao. Najbolji komad na svijetu upravo me je vidio u najgorem mogućem izdanju. Još mi je samo to falilo da mi uljepša ove praznike. Nadam se samo da nikome neće pričati o ovoj sceni, bio bi to moj kraj!

Ma, zapravo mi je svejedno. Zaključila sam da mi je život skroz bezveze i nastavila sam gledati dosadnu emisiju na televiziji. Možda će se sve riješiti samo od sebe. I onako sam odlučila okrenuti novu stranicu...

Barbara Džanko II.. b

Zadnje zbogom

Odlazi pjesnik ljubavi,
Otkrio nam je svoje srce,
Pokazao sebe u punom svjetlu.
Odlazi pjesnik galeba, ljubavi, grada
Pjesnik svih pjesnika.

Dok je galeb
Nad morskim prostranstvima
Širio svoj krik i
More se borilo,
Pjesnik je otišao.

Ostale su njegove pjesme,
Galeb i more
I dvije vrbe pokraj rijeke
Ostale su tiho plakati,
Jer otišao je pjesnik,
Koji je razumio njihovu bol.

Anđela Civadelić II.b

Najbolja prijateljica

Samoća me prati.
Osjećam kako ulazi u moju sobu,
šulja se oko mene.
Ona ima tisuću lica.
Nalazi se na osamljenoj klupi,
živi u pogledu usamljenika.

Nikad nisam sama.
Ona je tu, nečujna, neprimjetna.
Ona je moja najrazgovornija pratilica.
U tišini joj šapćem.
Strpljivo me sluša
i ja osjećam njezinu blizinu.
Slušam i ja nju, spajam se s njom u mislima.
Iskrena sam s mojom najboljom prijateljicom.
Uz nju sam slobodna.
Ponekad u meni budi strah jer odnosi vedrinu.

Dok ovo pišem, samoća je uz mene,
prišuljala mi se poput sjene.
Ona mi šapće i ja je slušam.
Zavukla se u svaki kutak moje sobe.
Obavila me svojim tajanstvenim šalom.

Ana Kapetanović I.b

Vječnost

Kažu da je vječnost skliska
kao pločnik poslije kiše,
ali ja se pitam postoji li uopće
nešto što je vječno,
što traje zauvijek.

Prijateljstvo nije vječno.
Ono prestaje onda kad se najmanje nadaš,
jer teško je naći prijatelja za sva vremena.

Ljubav nije vječna.
Kada nastane ljubomora i nevjera
pukne kao balon od sapunice.

Sreća nije vječna.
Mnogi je nemaju,
a oni koji je imaju, nisu je niti svjesni.

Život nije vječan.
Traje kratko, većini je težak i naporan
a drugi ga uzaludno troše.

Ipak, postoji nešto što je vječno,
što nitko ne može izbjjeći.

Smrt preplavljuje čovjeka
bez imalo milosti.
Povratka nema,
a to se zove vječnost.

Ana Grabovac II.b

Trag

Susret
Pogled
Ljubav

Strast
Poljubac
Svađa

Tuga
Suze
Kraj

Anamarija Petrović I.b

STOP NESANICI

Natečene, crvene oči, podočnjaci koje niti dupli sloj Max Factor pudera na bi pokrio, umorne noge, glava koja ne može izdržati 45 minuta bez kofeina, itd. Često je svemu tome uzrok nesanica. Sigurno svatko ima takvih dana. Neispavanost je čest razlog zašto učenici, ali i profesori, dolaze u školu nezainteresirani za rad, mrzovoljni i umorni.

To je također i glavni krivac kašnjenja kada je škola u jutarnjoj smjeni. Pa postoji li nešto teže nego izvući se iz toplog kreveta rano ujutro i izaći vani na hladnu ulicu?! Pogotovo ako znamo koliko nas nenaučenih predmeta čeka u školi, a krevet je tako mirno mjesto, u kojem nema problema i sve se čini idealno. Ali da nije sve idealno podsjećaju nas noćne more gdje nas opet čekaju nenajavljeni kontrolni ili one noći kada želimo spavati ali ne uspijevamo pa pola noći provedemo vrteći se.

San nam je potreban za sve životne funkcije. Zato ne vrijedi ostati cijelu noć čitati lektiru koju za sutra treba pročitati. Najvažnija je organizacija, a organizirati se znači uskladiti razum, osjećaje i sposobnosti. Pa evo nekoliko savjeta za one malo manje maštovite koji ne mogu zaspasti brojeći ovčice koje preskačuogradu:

1. Ustajte u isto vrijeme svaki dan!!! Kontrolirajte vrijeme kada ustajete iz kreveta.

Čim se probudite stanite na noge jer produživanje otežava ustajanje i čini vas još umornijim, pospanijim... Znam, lako je to reći, ali jednostavno "skočite" iz kreveta nakon što vam se oglasi budilica i rastegnete svaki mišić, ugledajte se na mačke, one su i tu jako pametnac.

No ne dopustite da to samo ostane na riječima, pokušajte to napraviti također i djelima !!!!

2. Riješite se buke! Uklonite iz spavaće sobe one budilice koji ometaju vaš san glasnim kucanjem, jedino što se može čuti je nekakva tiha, lagana glazba koja ne potiče na razmišljanje. Ako spavate u sobi s nekim tko hrče (stavite mu jastuk na glavu ili ga izbacite iz kreveta-mala šala) upotrijebite štitnike za uši. Ne držite budilice od čijeg zvuka doživite stres svako jutro. Neka vas probudi –radio. Tako ćete doznati i koliko je sati, kakvo je vrijeme vani, čuti neku šalu i podsjetiti se da je Donat za zdravlje. I čuti sto ima u dnevnim novinama. I koji šampon za kosu upotrijebiti.

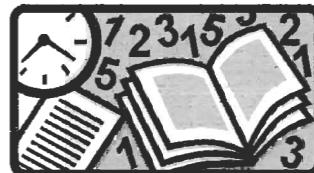
3. Vježbajte! Ali ne prije spavanja, tako se razbuđujete, pospanost se osjeća tek oko 6 sati nakon vježbanja. Najbolje bi bilo da se upišete u teretanu, aerobik, ples i sl. Nakon teških umnih napora kad ste u školi u popodnevnoj smjeni, umjesto da utrpate u sebe sve slatko i slano na što najde u samoposluzi a možemo spomenuti i cigarete te kavicu na koju se ide inače poslije škole, otiđite na rekreaciju. Roditelji će biti zadovoljni da vam daju novac napokon za nešto pametno i korisno. Nakon vježbanja ne zaboravite popiti mnogo tekućine, ništa gazirano (strogo zabranjeno, streng verboten!!!) – najbolje uzmite običnu vodu.

4. Prilagodite prostoriju za spavanje! Obratite pozornost na madrac na kojem spavate, najzdraviji su oni tvrdi, od lateksa s prekrivačem od vune ili strune. Spavajte u dobro zamračenoj prostoriji. Ne bojte se mraka i tišine, oni nam govore organizumu da je vrijeme za odmor i pripremaju ga za to.

1. Da je drugačije, svi bi mi onda spavali danju, a radili uvijek noću. Dok smo još đaci (dakle, u mogućnosti da živimo u skladu s bioritmom, bez noćnih smjena, dežurstava i svega što nas čeka), pokušajmo ne uništavati se neurednim životom nego naučimo (ako još nismo) živjeti u skladu s prirodom. Naše tijelo bit će nam zahvalno.
2. Prije spavanja godit će vam mlaka kupka s umirujućim esencijama lavande i matičnjaka. Ili samo tuširanje, ili čiste plahte, koristit će vašoj tjelesnoj higijeni, ali i higijeni spavanja. Ako si već ne možete dozvoliti kupanje u mljeku (ipak u modi je kravlje ludilo pa tako da ih sve manje ima), pogledajte police u samoposluživanjima. Danas imamo toliko vrsta kupki, mirisa, ulja... tako da svatko može pronaći i one ugodne vašim osjetilima i lagane za vaš novčanik. Nakon toga ugodno ćete utonuti u san s mirisom vanilije, cimeta, jagode ili lavande... ne zaboravite zaspasti u krevetu, ne u kadi.
3. Za večeru jedite samo laganu hranu (npr. sir, riba, puretina, banane), popijte šalicu toplog mlijeka, a izbjegavajte kofein, duhan i alkohol. Ne samo navečer, nego i inače izbjegavajte kofein. Ako niste do sad čuli, on naš organizam samo kratkoročno tjera na aktivnost", ali nakon kratkog vremena, čini vas još tromijima i umornijima. Pa ćemo (poznato nam je to) posegnuti za još. Pa još. I stalno se tako vrtimo u krug. Zato je najbolje prekinuti taj nezdrav lanac. Danas ste ionako veća faca bez cigareta. I kave. Jana je u modi... he he he
4. U ležećem položaju pogledajte koji dobar film ili pod dobrim osvjetljenjem čitajte neku dobру knjigu, magazin ili u knjizi iz povijesti doznajte što su sve kraljica Elizabeta i njezina maloljetna kći učinile da bi ponovo došle na vlast. Kad vam oči postanu umorne, to je znak da sti spremni za san. Nastajte učiniti prije: npr. oprati zube, obući pidžamu, jer i to vas može lagano razbuditi. Najbolji savjet za spavanje je pogledati emisiju "Na rubu znanosti" ili "Jazz oko ponoći". Utonut ćete u san kao beba. Što se tiče knjiga, najbolje ćete zaspasti uz ovu top-listu:

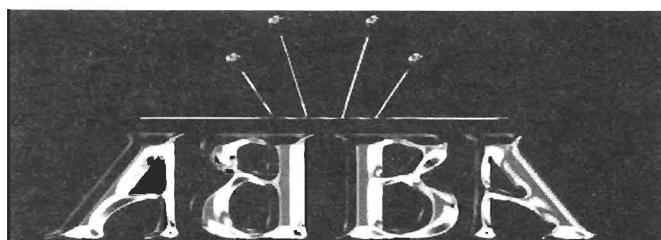
1. Gorski vijenac
2. Proljeća Ivana Galeba
3. Camao
4. U registraturi

5. I zadnje, ali ni malo manje vrijedno je oslobođenje od svih briga. Da biste to uspjeli razmišljajte o problemima prije nego što uđete u krevet. Sve svoje probleme napišite na papir, sve što vam je na umu i taj teret ostavite papiru. Iznenadit ćete se kako vas papir i olovka oslobađaju briga! Mozak vam više ne mora zadržavati ono što ste prebacili na papir i slobodniji je misliti na ljepše stvari. Ne razmišljajte o tome što donosi jutro, svima nam je potrebno malo optimizma. Pokušajte svaki dan učiniti neko nesebično dobro djelo. Ne mora to biti ništa veliko što će spasiti svijet. Pokušajte jednom:
 - možda pomoći nekoj bakici s velikom torbom da izađe iz autobusa.
 - Propustit vozača (ako ste vozač ili pak vozite i bez položenog) koji čeka u sporednoj ulici da izađe ispred vas inače će jadnik čekat cijelu vječnost, zbog velikog prometa i u tom čekanju isteći će mu vozačka dozvola.
 - nekome reći nešto lijepo ako je tužan.
 - toga se sjetite kada legnete u krevet, te zamislite da ste na najljepšem mjestu na svijetu i prepustite se mašti dok lagano ne utonete u san.

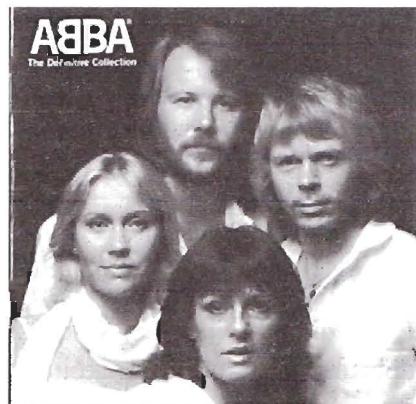
Laku noć!!!

Sanja Lovrić III. a
Ana Žaja II. a

Znate li za grupu Abba? Postoji li itko tko nije slušao njihovu glazbu? Svi smo čuli za tu grupu i njihov veličanstveni uspjeh na top-ljestvicama. Abba je bila, a i danas je ostala institucija pop glazbe. Priča počinje ne tako davne 1971. godine u Stockholmu kada su Agnetha, Bjorn, Benny i Anni-Frid osformirali bend. Naziv benda je akronim koji je sastavljen od početnih slova njihovih imena. Ali to nije bio njihov početak. Korijeni grupe sežu u rane 70-te. Bjorn je tada pjevao i svirao gitaru u popularnoj švedskoj pop-rock grupi *Hootenanny Singers*, a Benny Andersson je u to vrijeme bio klavijaturist u pop bendu *The Hep Stars*. Obojica su radila s talentiranim pjevačicama. Dok je Bjorn radio s Agnethom Faltskog, Benny je sa jazz pjevačicom Anni-Frid Lyngstad. Odlučili su snimiti jednu zajedničku pjesmu, a ona je bila "People Need Lova". Pjesma je bila više-manje iznenađenje u Europi i ona im je omogućila da 1973. godine predstavljaju Švedsku na Euroviziji. Nastupali su kao "Bjorn, Benny, Agnetha, i Frida", a izvodili su pjesmu "Ring, Ring". Pjesma je postala veoma popularna, ali ipak nisu pobijedili na natjecanju za najpjesmu Europe. Iste godine Bjorn i Agnetha su se vjenčali, no razvod je vrlo brzo nastupio. 1974. godine su promijenili ime sastava u ABBA te su opet predstavljali Švedsku na Eurosongu i to s pjesmom "Waterloo". S tim singlom su odnijeli pobjedu te postali prvi švedski bend koji je pobijedio na Euroviziji. "Waterloo" je postao internacionalni hit, a dospjela je na britanske i američke Top 10 liste. Sljedećih nekoliko pjesama grupi nije donio isti uspjeh kao pobjednica Eurosonga, ali pjesma "S.O.S" (1975.) je postala svjetski hit i osigurala im status svjetskih superzvijezda. Potom su uslijedili novi hitovi kao što su "Mamma Mia", "Fernando", "I Do I Do I Do I Do", "Knowing Me, Knowing You". I meni najdraži hit, pjesma "Dancing Queen", koja je zauzela prvo mjesto u Americi. Ovaj singl je Abba izvodila uživo na vjenčanju švedskog kralja. Trinaest pjesama im je dospjelo na britansku listu pet najuspješnijih, a šest je zauzimalo čak 1. mjesto. Tu moramo uzeti u obzir konzervativnost

Velike Britanije. A do proljeća 1975. godine Abba je bila u poziciji objaviti prvu kolekciju svojih najhitova. Što se dogodilo? Zašto razlaz? Pa evo i te priče: Grupi je super išlo. Pjeme su bili popularne, svaka nova je značila novi uspjeh, bili su na vrhuncu. 1978. se počeo prikazivati film "Abba – The Movie" u kojem su glumili članovi benda. Te godine su se vjenčali Benny i Anni-Frid. 1979. izlazi LP "Voulez-Vous", '80. album „Super Trouper“. Slijedio je novi razvod. Benny i Anni-Frid su se razišli. Zadnji album im je bio "The Visitor" koji je izašao 1981. godine, a krajem '82. grupa se razišla. Ali zašto? Možda zbog tih razvoda, možda su se počeli svađati. Članovi grupe su nastavili sa solo projektima, ali nitko nije postigao prijašnji uspjeh zato što su širom svijeta bili poznati samo kao grupa. Bjorn i Benny nastavili su se baviti glazbom radeći uglavnom na muziklima. Agnetha je 1989. otišla u mirovinu, a Frida je prestala snimati 1998. g. U Skandinaviji je ostala u centru medijske pažnje kao veliki borac za zaštitu okoline. I krajem 90-tih je Abba bila jako popularna širom svijeta. Ponovno objavljene kolekcije njihovih hitova i live kolekcije osvajale su vrhove top-lista dugo godina nakon razlaza. Mlađi bendovi neprestano oživljavaju glazbu grupe. Britanski dance duo Erasure izdao je kolekciju Abbinih naslovnih pjesama pod nazivom "Abba-esque", a australiska grupa Bjorn Again također predstavlja olicenje Abbe. Pjems "Dancing Queen" 1993. bila je glavni znak "Zoo TV" turneje irske grupe U2. 1995. g. počelo je prikazivanje filma "Muriel's Wedding", u kojem jedna usamljena australijska djevojka traži utjehu i izlaz u pjesmama grupe Abba, što je pomoglo da njihov zvuk i muzika privuku pažnju nove generacije obožavatelja.. Neki bi rekli da je vrijeme grupe prošlo, ali možda takvi ne znaju da je kvalitetna glazba besmrtna.

Ana Matas II. a

ČINI LI ODJEĆA ČOVJEKA ILI PAK ČOVJEK ČINI ODJEĆU!?

Svi mi imamo svoj stav o ovom, možemo reći, općeljudskom pitanju, odnosno odgovoru na ovo pitanje.

Od najmanje ljudske zajednice, obitelji, pa do cijelokupnog društva nailazimo na kojekakve nametnute norme o odijevanju, trendovima, pristojnosti i poštivanju mjesta na koje odijevamo određenu odjeću, mediji nas obasipaju skupim formulama pokazujući kako biti "in"...

Traperice, hlače od samta, svilenu bluzu, sportsku jaknu, kožni kaput, dekoltiranu majicu... Pitamo se što obući danas, sutra, prekosutra!?

Kaže gospođa Žaklina: "Ono u čemu se najbolje osjećaš!" Aha. Na isto pitanje prodavač cvijeća Šimun kaže: "Što ti prvo padne pod ruku.", dok se baka Vesela ne slaže s tim tvrdeći ovo: "Dijete moje, samo prekrij pupak da ti svijet ne gleda golotinju!"

Koliko bi još slova s različitim mišljenjima mogla pisati, no nije nužno. Branim se formulom relativnosti. Znamo da kad ugledamo osobu po prvi put u životu naš um registrira njegov ili njen fizički izgled, a s tim i odjeću koju nosi. Dakle, osobu oskudno odjevenu s istaknutim određenim dijelovima tijela nikako ne povezujemo s časnom sestrom u crnoj zatvorenoj odjeći. Osobu u trenerki vežemo sa sportom te stvaramo drukčiju sliku, koja se kasnije, naravno, nadopunjuje njegovim individualnim manama i vrlinama. Dijete poderane košuljice i izlizanih hlača govori o imovinskom statusu i socijalnom položaju samog sebe i svojih bližnjih.

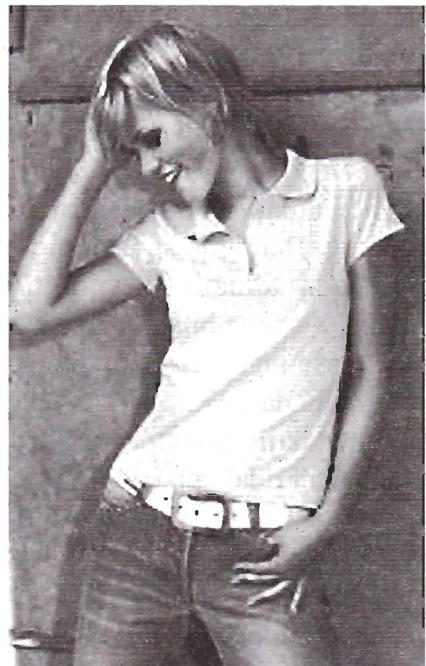
Koliko ljudi na svijetu, toliko i zasebnih primjera

vezanih za to. Iz priloženog vidimo da odjeća pokazuje jedan komadić čovjekova identiteta i unutrašnjeg svijeta koji je skriven duboko ispod te odjeće, a da toga najčešće nismo ni svjesni.

Analizirajući pitanje "Čini li čovjek odjeću?" nailazimo na situacije koje nas vrebaju svakodnevno. Ponekad se probudim mrzovoljna, neki me problem tiši i nesvesno uzimam crnu, sivu, jednoličnu odjeću u kojoj se osjećam ok jer se ona jednostavno slaže s mojim psihičkim stanjem. U svijet odašiljem poruku: "Danas me svi pustite na miru, ne gledajte me i ne primjećujte. Dosta mi je svega!" Drugi dan moji su osjećaji suprotni, radost struji mojim ti-

jelom i oblačim odjeću u veselim bojama koja se u ovom slučaju također slaže s mojim raspoloženjem i upotpunjuje ga odašiljući u svijet poruku: "Hej, gledajte me, sretna sam! Lalalala!" Uz te najjednostavnije situacije u životu nailazimo i na druge očite prikaze psihičkog stanja osobe koja nosi određenu odjeću u određeno vrijeme. Svi smo svjedoci da crna boja kojom se ljudi zaogrću pri smrti dragih im osoba predstavlja tugu, a bijela boja je čista, zrači optimizmom, i ljudi je nose na svečanim prigodama kao što su krštenja, vjenčanja...

Također i sam karakter osobe izlazi na svjetlo dana kroz odijevanje. Oblači li ona jednostavnu odjeću prikazuju se kao nekomplikirana osoba koja

što ste danas odjenuli?

živi prilično obično, usudim se reći konzervativno. Druga osoba koja nosi različite vrste odjeće, svakojake boje, razne detalje, maštovito kreira svoj svakodnevni izgled, govori o svojoj svestranosti u svim aspektima podržavajući svoj karakter koji nema tako jednostavne i bezlične ideje. Takva osoba želi nešto više, svjesna je da je drugačija i to je veseli. Ponavljam, mogla bih vam navoditi još stotine primjera i mnoštvo dokaza, ali glavna jc poanta da čovjek čini odjeću u jednakoj mjeri kao što i ona čini njega. Te dvije tvrdnje stupaju se u jednu.

Naslov ovog članka ima zadatku poigrati se sa svakim od vaših umova, zamislite se i pronađite odgovor u sebi. Ni za što nećete dobiti ukor jer, vaše mišljenje je OK, ma kakvo bilo, kao što je i vaš osobni stil u redu za vas.

Sto ljudi, sto čudi, dvjesto čarapa.

Predstavljam vam i nekoliko praktičnih savjeta i uputa vezanih za odjeću, odijevanje i sve što može biti povezano s tim:

Usredotočite se i upijajte ove riječi s dozom uživanja u čitanju i koncentracije, dakako. I da ne zaboravim napomenuti, vrlo važno je ne smijati se pokazujući zube ili, ukoliko ih nemate, zubno meso. Dakle jezik za zube, zube u usnu šupljinu i ni makac!

Ignorirajte čak i svrbež ukoliko vas gnjavi i testirajte se.

-Obucite se svaki dan, u protivnome, bit ćete goli.

-Ako odjenete haljinu ili suknju, moglo bi vam se dogoditi da je vjetar, u slučaju vremenskih nepogoda, bude fizički zlostavlja.

-Ukoliko vas roditelji obvezuju da si sami perete odjeću, a vama to i nije omiljeni način relaksacije, nosite crno, jer se na tamnom nečistoča puno manje vidi.

-Ako nemate kišobran kad pada krupa, pokrijte glavu jaknom, ali svakako ćete gadno nastradati..

-Nikad niste razmisljali o tome da je važno nositi donje rublje!? Razmislite.

-Kad odjenete nove jeans hlače, nemojte ih odmah isprljati, to zbilja izgleda nečisto.

-Donja majica je uvijek bijela, kad nije u boji.

-Ako se spotaknete i iskidate džemper na laktu, recite baki da vam je zakrpi, i opet je obucite.

-I stara trenerka može se upotrijebiti. Da! U čišćenju prašine čini čuda.

-Ako vam iznenadno mnogo odjeće postane tijesno, nc uzbudujte se previše, to je znak da vas dobro hrane. Uostalom, možete otvorit svoj privatni "biznis" švercanja odjećom unutar granica RH, jer čujem da šverceri u našoj okolini financijski cvjetaju. Poslovni izazov zove vas na dvoboja.

-Ipak, ako sutra u 11 h ujutro na sebi budete imali bilo kakvu vrstu hlača, za 4 dana će vam se dogoditi čudo! No, veća je vjerojatnost da će sve biti kao i dotad.

-Odjenete li ujutro zelenu majicu i ne skidate je do večeri, svi će misliti da ste cijeli dan u zelenoj majici.

-I najvažnije za vaš budući život je da ove moje upute shvatite ozbiljno, jer ako ih shvatite kao šalu, skroz ste normalni u bilo kojem bež odjevnom predmetu.

Suzana III. b

REZULTATI:

ODBOJKA (M):

Za osvojeno 1. mjesto u odbojci u konkurenciji mladića srednjih škola na državnom prvenstvu zaslužni su: Šuker, Peović, Lozančić, Tranfić, Dodik, Abramović, Melvan, Ćurković, Čurić, Janković, Biljak, i Jakovljević. Voditelj: Matko Belas.

POREDAK:

1. S.S.Š. Blaž Jurjev Trogiranin
2. Daruvar
3. Rijeka
4. Osijek
5. Športska gimnazija-Zagreb
6. Peta gimnazija-Zagreb

Naši odbojkaši predstavljat će nas i na svjetskom prvenstvu u Brazilu!

Čestitamo!

NOGOMET (M):

Naši nogometari osvojili su 2.mjesto na međužupanijskom natjecanju u Šibeniku. Trener: Lucija Škrlj, prof. i voditelj: Stipe Jurčević, prof.

POREDAK:

1. Vrgorac
2. S.S.Š.Blaž Jurjev Trogiranin
3. Šibenik

KOŠARKA (Ž):

Košarkašice su osvojile 2. mjesto na županijskom natjecanju u Dugopolju. Voditelj: Joško Županović, prof.

GASTRO-2005.

Ove je godine u Dubrovniku bilo održano jubilarno međunarodno natjecanje ugostiteljskih i turističkih škola – Gastro. U trinaest disciplina natjecali su se učenici iz 15 europskih zemalja (Italija, Njemačka, Austrija, Turska, Albanija, Mađarska, BiH...) te iz svih 45 strukovnih škola Hrvatske. Bilo je oko 1100 učenika. Natjecanje je u cijelosti bilo organizirano na kompleksu Babin Kuk.

Naša škola "Blaž Jurjev Trogiranin" također

je sudjelovala na ovom natjecanju. Osam učenika natjecalo se u šest disciplina. Zajedno s našim ravnateljem Ivanom Grgom, voditeljem Stipom Jurčevićem, te profesorima – mentorima, krenuli smo u Dubrovnik 16. ožujka u jutarnjim satima. Stigavši u Dubrovnik svi smo, neki ponovno, a neki po prvi put, bili zadvljeni njegovom ljepotom, jer to je grad koji te ne može ostaviti ravnodušnim ("Those who seek paradise on Earth should come and see Dubrovnik..."). Bili smo smješteni u hotelu Minčeta. U večernjim satima dodijeljen je raspored natjecanja svih sudionika po disciplinama. Odlučeno je da i discipline iz poslovanja putničke agencije i recepcije, te barmenske vještine na repertoaru budu odmah slijedeći dan, a preostale discipline, kao što su predstavljanje destinacije i kulinarske vještine,

na redu su bile u petak. Slobodno vrijeme koje smo imali u razdoblju između natjecanja i nakon završetka natjecanja iskoristili smo za šetnje po predivnom Dubrovniku, za razgledavanje mnogobrojnih spomenika i zidina. Nekada bismo se jednostavno i samo odmarali. Osim toga, bilo je to vrlo zanimljivo iskustvo, naći se među tolikim brojem natjecatelja – konkurenata, gdje svi žele pobijediti, no to nas nikako nije spriječilo da ostvarimo neka nova prijateljstva. U subotu, 19. ožujka, dan prije našeg odlaska svi sudionici natjecanja okupili su se na dodjeli nagrada na velikoj svečanoj večeri u hotelu Plakir. Nažalost, naša škola ove godine nije dobila ni jednu medalju, no tješila nas je ona izreka: "Važno je sudjelovati, a ne pobijediti!". Te večeri u tom hotelu bila je organizirana zabava do kasno u noć s glazbom uživo, koja je mnoge učenike i profesore navela na ples.

Na koncu, svi što jc lijepo, kratko traje...

Našem boravku u Dubrovniku približio se kraj. Krenuli smo u nedjelju ujutro i jedno je sigurno: svi smo se složili kako ne bismo imali ništa protiv da smo ostali još koji dan... Naprotiv, bili bismo presretni, jer naša su očekivanja bila i više nego ispunjena.

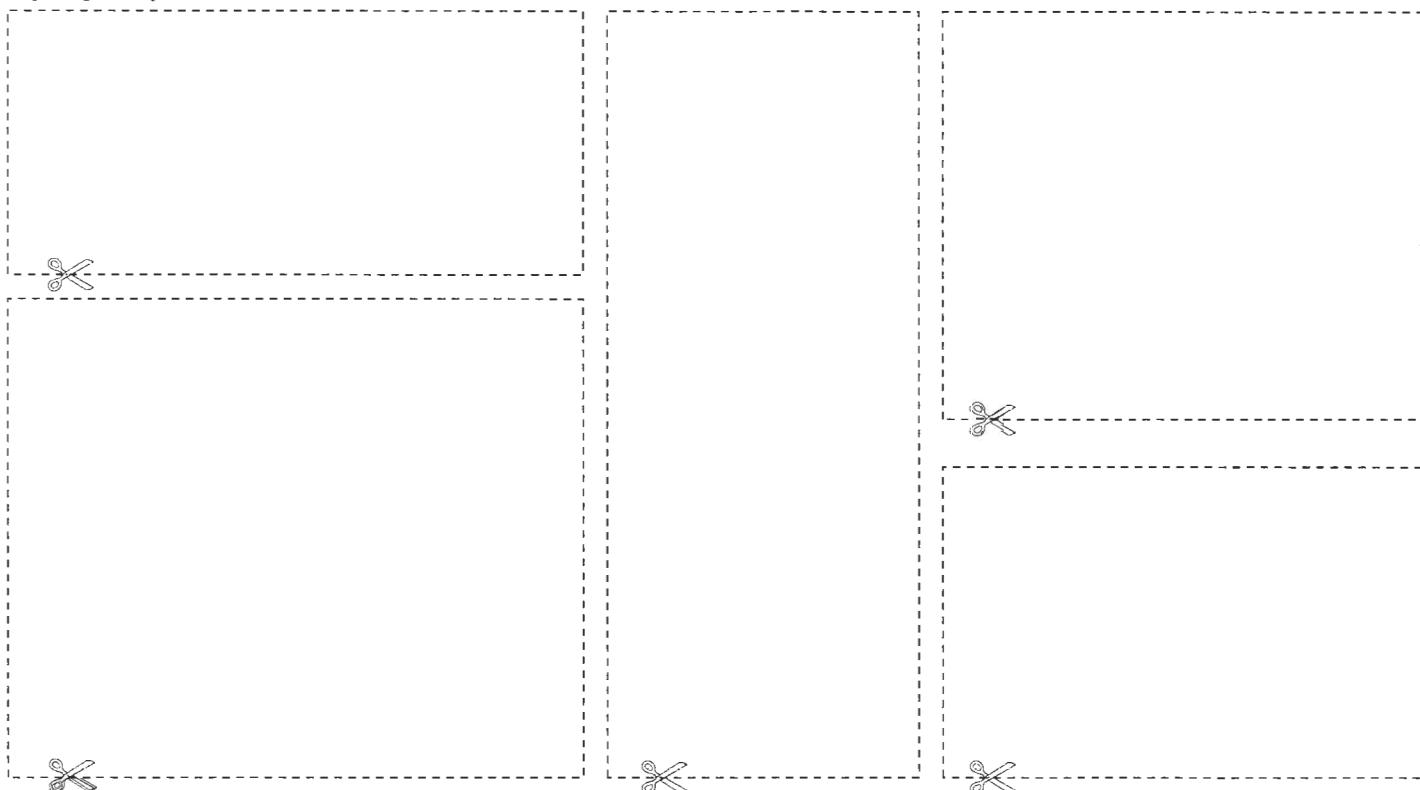
U Trogir smo stigli oko dvanaest sati. Došavši kući, sigurna sam da su svi osjetili nekakvo olakšanje.. Prisjećanje i silno prepričavanje bila nam je glavna okupacija, no samo uz smiješak na licu jer, naposljetku, ne kaže se uzalud: "Svugdje podi, ali kući dođi!!!"

Stella Jagatić III. b

bilješke

Bilješke i dojmovi /molimo korisnike da budu kratki i sadržajni, ako nemate što reći ostavite prazno - shvatit ćemo/

I mala pomoć našim učenicima pred kraj školske godine... /Prostor za šalabahtere - rezati po crticama - veličinu prilagoditi predmetu/

Odgovor na test inteligencije: 1. jedan sat, 2. šibicu, 3. da, 4. svi, 5. ta kovanica ne postoji, 6. pijetao ne nese jaja, 7. jedan sat, 8. 1957. godina, 9. probuditi se, 10. ranjenici su živi, 11. ne, jer si mrtav ako imаш udovicu, 12. pola 11, 13. potonut će, 14. majka, 15. 15 prstiju, 16. samo svoj, 17. niti jedno- na jabuci ne rastu kruške, 18. ne postoji hrvatsko-turska granica, 19. ne, tada će biti ponoć, 20. majka, 21. ne postoji ni žuti ni zeleni slon, 22. nije postojala, 23. sam se je ubio, 24. jer sam gladan, 25. dugmetom.

Rezultati prema broju pogrešaka: 0 = visoka inteligencija, 1-2 = inteligencija, 3-4 = prosječna inteligencija, 5-7 = normalno, 8-25 = ispod normale.

LOKALNI IZBORI 2005.

Ako i ne pobijedi najbolji,
najbolji će biti onaj koji
pobijedi.

Tko li samo piše scenarije za
ovako skupe režije??

SVE SAM U ŽIVOTU
POŠTENO STEKAO.
STIDIM SE!!

Povjesničari će imati što
pisati - ali i psihijatri.

Ako se vić prostituirate,
radite to dostojanstveno!!

Imam pravo glasa.
Sva sreća da nije i
obveza.

Svaka sličnost s osobama i događajima je žalosna.

3-D

